

opusdei.org

Sveti Josemaría: u službi dara primljenog u Crkvi

Članak monsignora Fernanda Ocárizza, prelata Opusa Dei, objavljen danas u njemačkom tjedniku „Die Tagespost“.

26.06.2025.

Prošlo je pedeset godina od smrti svetog Josemarije Escriva, osnivača Opusa Dei. Za nas koji smo imali sreću živjeti u Rimu, u njegovom domu, 1975. godine, ovo pola stoljeća čini se vrlo kratkim. Svjedočenje

kako napušta ovaj svijet iz dana u dan, dok je aktivno ispunjavao svoju misiju pastira i osnivača, pojačalo je utjecaj njegove smrti. Čak i tada smo shvatili da je „Otac“, kako smo ga s ljubavlju zvali, bio nepokolebljiva podrška u životima i radosti mnogih katolika svog vremena.

Sa strastvenom ljubavlju prema Kristu i dubokim razumijevanjem što znači biti dijete Božje, tijekom svog života ponovno je otkrio i propovijedao nekoliko poruka koje su sada široko prihvaćene unutar Crkve i društva, izvan institucije koju je osnovao. To uključuje težnju za svetošću (susret s Kristom) u uobičajenim okolnostima rada, obitelji i društvenih odnosa; osobno prijateljstvo kao put do sklada i evangelizacije; vrijednost slobode i pluralizma; i aktivna uloga laika u poslanju Crkve i revitalizaciji suvremenog društva, između ostalog.

Razmišljajući o proteklom vremenu, lako je vidjeti mnoge obrazovne i društvene inicijative koje su ostvarene diljem svijeta za ljude svih vrsta, vođene tim učenjima.

Međutim, rekao bih da je najdublji utjecaj primjera i poruke svetog Josemarije taj što je nadahnuo stotine tisuća ljudi da se približe Kristu kroz obične, svakodnevne životne aktivnosti. To odjekuje s onim što je papa Franjo opisao kao „svetce iz susjedstva“, koji vrše dubok utjecaj u svojoj okolini, često ne privlačeći pozornost na sebe, s prirodnošću onih koji su blizu Bogu i obilno zrače njegovom ljubavlju.

Vođeni papama

U našem vremenu, karizma koju je sveti Josemaría primio od Boga, i dalje cvjeta u životnim pričama, stavovima, gestama i inicijativama. Kako bih proniknuo u srž njegove poruke u službi Crkve, oslonit ću se

na neka razmišljanja nedavnih papa kao vodilju. Prije svega, tadašnji patrijarh Venecije, kasnije papa Ivan Pavao I., primijetio je: „Escrivá je, s Evanđeljem u ruci, neprestano poučavao: 'Krist ne želi da budemo samo dobri, želi da budemo sveti skroz naskrz. Međutim, želi da tu svetost postignemo ne čineći izvanredne stvari, već kroz obične, zajedničke aktivnosti.“[1]

Od vremena kada je sveti Josemaría počeo širiti svoju poruku 1928. godine, tvrdio je da za pronalazak Krista i evangelizaciju svijeta nije potrebno mijenjati lokaciju, profesiju ili okolinu, niti činiti izvanredna djela. Radije se radilo o unošenju Božje ljubavi u svakodnevne postupke. To se prvenstveno odnosi na unutarnju preobrazbu u Kristu, onu koja u potpunosti zaokuplja srce i ispunjava cijelu dušu (Mt 22,37; Lk 10,27). Kako je volio reći: „Nebo i zemlja kao da se spajaju, sinovi moji

i kćeri, na horizontu. Ali mjesto gdje se stvarno susreću jest u vašim srcima, kada posvećujete svoje svakodnevne živote.“[2] Slično tome, ohrabrio nas je da ono što nam je potrebno da bismo hodali tim putem „nije lagodan život, već srce koje je zaljubljeno.“[3]

Na dan kanonizacije Josemarije Escriva, sveti Ivan Pavao II. opisao ga je kao „sveca običnog života“. U drugoj prilici rekao je da je Escrivá podsjetio suvremeni svijet na „kršćansku vrijednost koju profesionalni rad može postići u svakodnevnim okolnostima svake osobe.“[4]

Ideal služenja, herojstvo koje je moguće

U sofisticiranom svijetu gdje digitalna međusobna povezanost i umjetna inteligencija anonimno diktiraju pravila u profesionalnoj

sferi - kako je istaknuo nedavni dokument Njemačke biskupske konferencije - poruka svetog Josemarije podsjeća nas da je rad sredstvo sjedinjenja s Bogom i služenja drugima, mjesto gdje se milosrđe i pravda stapaju. Daleko od logike uspjeha, kršćanski ideal rada izražava se kroz služenje drugima, što je najbolja mjera kršćanske profesionalne prakse.

Tijekom mise zahvalnice za beatifikaciju, tadašnji kardinal Ratzinger (kasnije papa Benedikt XVI.) izjavio je da je „Josemaría Escrivá protresao ljude iz ove duhovne apatije: [Svetost] se ne sastoji od neponovljivih herojskih djela, već ima tisuću oblika; može se postići svugdje i u svakoj profesiji.“[5] Posvećivanje običnih okolnosti ne znači da će naše osobne mane nestati ili da će sve u životu ići glatko; sveti Josemaría volio je reći da je mnogo puta dnevno glumio

rasipnog sina. I to je dio običnog života: suočavanje s osobnim ograničenjima i pouzdanje u Božje milosrđe, sprječavanje grijeha da nas zatvori u nas same.

Služenje drugima kroz vlastitu profesiju prikazano je likom koji se često zanemaruje u prispodobi o dobrom Samarijancu: gostioničarom. Njegovu ulogu zasjenjuje izvanredna gesta milosrdnog putnika.

Gostioničar jednostavno djeluje profesionalno. Pa ipak, njegov doprinos je bitan. Podsjeća nas da je obavljanje bilo kojeg profesionalnog zadatka služenje onima kojima je pomoć potrebna i da svaki pošten posao, ako ga naučimo prepoznati, sadrži element milosrđa.

Primljeni dar, projiciran u budućnost

U *Ad charisma tuendum*, papa Franjo nas je podsjetio da nas „dar Duha koji je primio sveti Josemaría“

nadahnuje da preuzmemo „zadatak širenja poziva na svetost u svijetu, kroz posvećenje rada, obitelji i društvenih obveza“. Ova poruka je usmjerena prema budućnosti i univerzalna: namijenjena je svima, na svakom mjestu i u svakom vremenu. Svi možemo postati Božji prijatelji, jer se „Presveto Trojstvo zaljubilo u čovjeka“.[6] Iz ovog prijateljstva „doprinijet ćemo miru, suradnji ljudi jednih s drugima, pravdi, izbjegavanju rata, izbjegavanju izolacije, izbjegavanju i nacionalne i osobne sebičnosti. To će se dogoditi jer će svi shvatiti da su dio cijele velike ljudske obitelji. (...) Na taj ćemo način pomoći ukloniti prečestu tjeskobu i strah od budućnosti obilježene bratoubilačkim ogorčenjima. Osim toga, ojačat ćemo u dušama i društvu mir i sklad: toleranciju, razumijevanje, međusobne odnose, ljubav.“[7]

Pedeset godina nakon njegove smrti, poruka svetog Josemarije i dalje je živa u našim srcima, pozivajući nas da služimo Bogu, Crkvi i društvu. Neka znamo njegovati ovu poruku, radosno je utjeloviti i staviti je u službu potreba naših suvremenika. S papom Lavom XIV. kršćani teže izgradnji „Crkve utemeljene na Božjoj ljubavi, znaka jedinstva, misionarske Crkve koja otvara ruke svijetu, naviješta riječ, dopušta da je povijest 'učini nemirnom' i postaje kvasac sklada za čovječanstvo.“[8]

[1] Gazzettino di Venezia, 25. srpnja 1978.

[2] Razgovori, br. 116.

[3] Brazda, br. 795.

[4] Obraćanje sudionicima konferencije o učenju blaženog

Josemarije Escriva, osnivača Opusa Dei, 14. listopada 1993.

[5] Homilija, Misa zahvalna za beatifikaciju Josemarije Escriva, 19. svibnja 1992.

[6] Susret s Kristom, br. 84.

[7] Pismo br. 3, br. 38a.

[8] Homilija, Misa za početak njegova pontifikata, Pismo br. 3, br. 38a.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/sveti-josemaria-u-sluzbi-
dara-primljenog-u-crkvi/](https://opusdei.org/hr-hr/article/sveti-josemaria-u-sluzbi-dara-primljenog-u-crkvi/) (13.03.2026.)